

Posudek vedoucího práce

Kulturní centra na Blízkém východě – BcA. Markéta Dietzová, 2.r. Mg., program Hudební umění, obor Hudební produkce HAMU

Autorka se ve své diplomové práci věnuje zmapování kulturních center a vzdělávání v oblasti hudby v oblasti Blízkého východu. Inspirací pro budoucí práci jí byly cesty v oblasti arabského světa, kde strávila několik delších pobytů jako členka orchestru v rámci turné Severočeské filharmonie Teplice a kam se později vrátila jako turistka. Díky přátelům získala cenné informace a měla přístup k některým zástupcům institucí a k informacím, které jsou pro běžné cestovatele nedostupné. Téma je velmi zajímavé a problematika málo zpracovaná, což považuji za hlavní přínos diplomové práce.

V poměrně masivním úvodu první teoretické části autorka vysvětluje termín Blízký východ z hlediska geografického a geopolitického, zaměřuje se na jazyky, náboženství a specifika oblasti. Tento zevrubný úvod je důležitý z hlediska pochopení situace a možností v oblasti hudebního vzdělávání a kulturních aktivit v daných lokalitách, často velmi odlišných. Pohled Evropana na tuto oblast bývá obvykle zjednodušený, celou oblast vnímáme jako konvolut zemí se stejným náboženstvím, stejnými problémy a obdobnou kulturou. Z práce autorky zcela zřetelně vyplývá, že je tomu zcela naopak.

Ve druhé, empirické části, se autorka zaměřuje na jednotlivé země, které stručně uvede a poté se věnuje institucím, které v dané zemi poskytují hudební vzdělávání a institucím kulturním. S překvapením zjišťujeme, že kultura v oblasti je ve většině případů přístupná pro velkou část populace, některá školská zařízení poskytují vzdělávání v oblasti hudby pro zájemce všech věkových kategorií za přijatelné školné. Řada zemí, i přes válečné konflikty a ekonomické problémy, pečuje a podporuje kulturní instituce, financuje školy, organizuje festivaly a jednotlivé projekty. Vstupné na kulturní, resp. hudební akce je přijatelné. Kulturní centra a vzdělávací instituce se zajímají o tzv. „západní kulturu“, resp. klasickou hudbu v našem evropském pojetí, a podporují ji. Její vliv v arabském kulturním povědomí má různě dlouhou tradici a míra pronikání západní kultury se v jednotlivých zemích velmi liší. Z textu vyplývá, že podpora hudby v její různosti a při odlišnosti jednotlivých zemí je poměrně intenzivní. Některé země, vedené osvícenými osobnostmi, podporují výstavbu a provoz velkých kulturních center, koncertních sálů a operních domů. Řada institucí vznikla a je provozována díky podpoře výjimečných osobností a mecenášů.

Autorka čerpala v úvodu z dostupné literatury a v části empirické převážně z internetových zdrojů, webových stránek institucí a materiálů, které při cestách do oblasti získala. O některých institucích nebylo snadné dohledat mnoho informací v angličtině, nejednotné jsou některé anglické překlady názvů institucí a vzdělávacích zařízení. Autorka zpracovala dostupné informace přes jejich různost velmi přehledně.

Z textu autorky vyplývá, že země v popsané oblasti, o kterých mnozí z nás mají jen málo informací, se rozvíjejí ohromujícím tempem a mohly by být potenciálními zajímavými

partnery pro umělce, hudební instituce, agentury a partnery z celého světa. Zájem arabských zemí o tzv. západní kulturu je velký, postupná liberalizace prostředí a proměňující se přístup k životu a ke kultuře skýtá velké možnosti. Autorka by mohla využít velmi dobře nashromážděný materiál a informace pro případné navázání vztahů s pořadateli a institucemi v arabských zemích, protože české a evropské agentury v této oblasti zatím ještě nemají rozvinutou síť vztahů a kulturních vazeb. Potenciál pro budoucí produkční aktivity v oblasti hudby je vysoký.

6.6.2018, PhDr. Ingeborg Radok Žádná